

denne Regel, men man formodede, at der ved Valget af Formænd blev taget størst muligt Hensyn til Udvalgets Bemærkninger. Formændene i København, mente man, burde udvælges af Byretten og ikke som nu af Østre Landsret, og man henlede Opmærksomheden paa, at Valg af Formænd ikke i større Udstrækning burde ske blandt sidstnævnte Rets Assessorer. Rettens Præsident tog imidlertid ikke i noget Tilfælde Hensyn til Udvalgets Henstilling, idet samtlige tidligere Landsretsdommere blev genvalgt. Dette skyldes muligvis ikke Rettens Præsident, men den Omstændighed, at Ministeriet ikke overfor Retspræsidenten har givet Meddelelse om Udvalgets Ønske i saa Henseende. Men Rigsdagen har i alle Tilfælde her faaet et Eksempel paa, hvor ringe Betydning det har at fremføre Ønsker i Betænkningen, skønt saadanne Ønsker dog burde være absolut vejledende for Administrationens Embedsmænd. Naar Udvalget i Fjor fremførte det omtalte i Betænkningen, var det ganske naturligt af den Grund, at man fandt, det var urigtigt, at det særlig var Landsrettens Assessorer, der var Formænd, idet disse Assessorer i Søgmaalstilfælde skulde paa-dømme Huslejesager. Nu er det ganske vist oplyst, at der er 3 Assessorer, som ikke er Nævnformand, der skal bedømme saadanne Sager, men der kan dog indtræffe Tilfælde af Orlov, Sygdom eller lignende, som kan medføre, at en Formand for et Nævn kan komme til at behandle en Huslejesag, og dette fandt Udvalget urigtigt. Hovedanken i Øjeblikket er dog den, at der ikke er taget Hensyn til Udvalgets Henstilling. Jeg mener derfor, at der bør stilles et Ændringsforslag derom, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage Hensyn hertil. Jeg skal tilføje, at den daværende Indenrigsminister Berg i Virkeligheden havde givet sin Tilslutning til en Ændring paa dette Omraade.

Under de nuværende Forhold mener jeg, at Forretningslokalenævnene godt kan undværes. Det viser sig nu, at der ingen Mangel er paa ledige Forretningslokaler. Man ser allerede nu de kendte Plakater i Vinduerne, som bærer Vidne om, at Tiderne for de handlende ikke længere er som for et Aar tilbage. Til Belysning af Forholdene skal jeg anføre, at der efter en Undersøgelse blandt Dagbladenes Annoncer efter en ganske bestemt Metode i 1914 blev tilbudt i alt 10 612 Forretningslokaler; og at der efter en Opgørelse, som er foretaget nøjagtigt efter samme Metode; fra April 1921 til 1. Marts i Aar er tilbudt 11 905 Forretnings-

lokaler til Leje, og da der i København er ca. 20 000 Forretningslokaler i alt, maa det nævnte Antal anses for at være meget højt og er i alt Fald højere end i 1914. Og saa mangler der endda Tallet for Marts i Aar, for at vi kan faa Oplysning for et helt Aar. Hvis man blot tager det gennemsnitlige Antal pr. Maaned, vil det vise sig, at der i dette Aar er tilbudt 2 000 Forretningslokaler mere end i 1914. Dette maa vise, at der i København i Øjeblikket er rigeligt Tilbud paa dette Omraade. Ofte er ganske vist Tilbudet sat i Forbindelse med Afstaaelsessummer for Forretningen, men det viser dog, at en uhyre Mængde handlende gerne vil af med deres Lokaler. Det er ogsaa et Tidens Tegn, at en Grundejer den 12. Marts i Aar meddeler, at han paa det bedste Strøg af Vesterbrogade, mellem Helgolandsgade og Viktoriagade, har en 10-Værelses Lejlighed paa anden Sal, der tidligere har været benyttet til Kontor og Beboelse, ledig trods ihærdigt Udbud, og uagtet Lejen er under det almindelige Niveau, og uagtet der er 9 Værelser til Gaden. I Vesterbrogade Nr. 23 er 4 Kælderlokaler og et stort betonlagt Stue-lokale med Afløb ligeledes uudlejet. I Vesterbrogade Nr. 25 er et nybygget Førstestalslokale med Oven- og Sidelys, Afløb, Gas, Vand, elektrisk Lys og Kraft etc. paa ca. 400 Kvadratalen ogsaa uudlejet. Ligeledes er en stor Butik i den paagældende Ejendom ledig og er ledig, efter at Butikken for omtrent halvanden Maaned siden blev solgt til ca. 50 000 à 60 000 Kr. Jeg tilføjer, at Køberen allerede er gaaet fallit. Dette er kun enkelte Eksempler fra en ganske bestemt Bydel lige i Byens Centrum. At Butikslokaler stadig afstaaes til de høje Priser, medvirker naturligvis ikke til at fremskaffe Prisfald paa Varene. Jeg tror, at det af Hensyn til det købende Publikum vilde være bedre, om Afstaaelser kunde bortfalde, ved at Opsigelsesretten frigaves imod, at Lejen ikke forhøjedes ud over en bestemt Størrelse.

I den gældende Lovs § 2, 8de Stykke, bestemmes det, at Nævnmedlemmer kan være lønnede. Jeg erindrer om, at der i den første Huslejelov udtrykkelig stod, at Nævnmedlemmernes Virksomhed var ulønnet. Vi lever nu i meget pengeknappe Tider, hvor der skal spares paa alle Kanter, men det er efterhaanden blevet saa enorme Beløb, hele Nævnsinstitutionen koster, at der maa tages Reb i Sejlene ogsaa paa dette Omraade. I København alene er der i Aaret 1921 til de almindelige Nævn medgaaet ialt 318 158 Kr. 28 Ø., og der er behandlet